

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobkyně: M. Š.**, zast. Mgr. Romanou Píšovou, advokátkou se sídlem Tatarkova 727/14, Praha 4, proti **žalovanému: Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu, ze dne 15. 4. 2008, č. j. 10800/08-13070/Ja, ve věci komplexních pozemkových úprav, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2011, č. j. 9 Ca 254/2008 - 62,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu, ze dne 15. 4. 2008, č. j. 10800/08-13070/Ja. Posledně zmíněným správním rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Plzeň-jih, které schválilo návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Nezdřev.

Stěžovatelka v kasační stížnosti navrhla, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Tento svůj návrh odůvodnila pouze tím, že by okamžitý výkon, resp. směna pozemků pro ni znamenal nepřiměřený zásah do jejích osobních poměrů, když se obává následné nenávratnosti směny.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

K žalovanému je vhodné ze strany Nejvyššího správního na tomto místě učinit poznámku. Žalobou před městským soudem napadené správní rozhodnutí bylo vydáno Ministerstvem zemědělství, Ústředním pozemkovým úřadem, které do dne 31. 12. 2012 vystupovalo v řízení před zdejším soudem jako žalovaný. Dnem 1. 1. 2013 však nabyl účinnosti zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých

souvisejících zákonů, přičemž dle § 2 odst. 5 zmíněného zákona v řízení o pozemkových úpravách o odvolání proti rozhodnutí poboček krajských pozemkových úřadů rozhoduje ústředí Státního pozemkového úřadu. Na Státní pozemkový úřad tak přešlo postavení žalovaného v řízení o kasační stížnosti vedeném pod sp. zn. 9 As 122/2011 (srov. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud k průběhu řízení před ním konstatuje, že dne 20. 12. 2011 vydal usnesení č. j. 9 As 122/2011 - 101, kterým kasační stížnosti odmítl pro opožděnost. V tomto usnesení konstatoval, že vzhledem k tomu, že bylo rozhodnuto o věci samé, odpadl důvod pro rozhodnutí o odkladném účinku. Zmíněné usnesení zdejšího soudu však bylo zrušeno nálezem Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2012, sp. zn. III. ÚS 1140/12. Tím se celá věc vrátila do stádia řízení o kasační stížnosti, a je tedy zcela namístě, aby Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku nejprve vyšel z právní úpravy. Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Aby mohla být stěžovatelka se svým návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšná, očekává se od ní dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že jí v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) vznikne nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatelka v souvislosti s napadeným rozhodnutím městského soudu obává, by pro ni znamenal výše vymezenou újmu. Tyto skutečnosti potom musí být vylíčeny takovým způsobem, aby z nich byl Nejvyšší správní soud schopen jednoznačně tvrzenou újmu dovést a schopen posoudit, zda takto tvrzená újma vyhovuje vymezení v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neunese-li stěžovatelka takto vymezené břemeno tvrzení, tj. předně není-li v jejím návrhu dostatečně specifikovaným způsobem uvedeno, v čem tvrzená újma spočívá, nemůže její návrh být úspěšný. Nejvyšší správní soud zde připomíná, že není oprávněn ani povinen v daném ohledu nahrazovat činnost stěžovatelky a vznik újmy na její straně jakkoli dovozovat či např. ze spisu dohledávat informace, které by upřesnily jinak nekonkrétní a nedostatečně odůvodněný návrh.

Kromě toho stěžovatelku tíží též důkazní břemeno ke svým tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena vyžaduje, aby tvrzení, kterými je odůvodněn návrh na přiznání odkladného účinku, byla také řádně doložena.

pokračování

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že v daném případě stěžovatelka neunesla ani břemeno tvrzení. Její návrh je opřen o tvrzení, že okamžitý výkon, resp. směna pozemků by pro ni znamenal nepřiměřený zásah do jejích osobních poměrů, když se obává následné nenávratnosti směny. Z daného tvrzení však nelze dovodit pro posouzení návrhu téměř žádné relevantní informace s výjimkou značně nekonkrétního poukazu na to, že zásah do svých zájmů spatřuje v nenávratnosti směny pozemků. Zcela zde absentuje úvaha o tom, proč by nenávratnost směny pozemků pro stěžovatelku vůbec měla představovat jakoukoli újmu a v čem konkrétně by měla újma spočívat. Dále též není vůbec zřejmé, proč stěžovatelka považuje případnou budoucí směnu pozemků za nemožnou.

Za popsané situace lze uzavřít, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dostatečně nepředestřel podmínky, které je nutné splnit, aby bylo možno odkladný účinek kasační stížnosti přiznat. Z těchto důvodů bylo nutno návrh zamítnout.

Nejvyšší správní soud na závěr zdůrazňuje, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku jakýmkoli způsobem nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu